

આ ~~નામના~~ ધર્મશાળા બંધાવવાના
અર્થમાં વપરાશે.

જીવન બાર માસ

તથા *Reg. M.*

પદો. 110.

કર્તા-જીવન રામજી બની.

કે-નવરોજીની ચાલ ક્રમ નંબર ૮,

ઘાટકાપર Ghatkopar.

સં. ૧૯૭૮

ધ. સં. ૧૯૨૧.

પ્રત ૧૦૦૦]

કીંમત અમુલ્ય.

5755

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૬૬૬

છપાવનાર:—જીવન રામજી જાની,
નવરોજજીની ચાલ, રૂમ નં. ૮, ઘાટકોપર.

છાપનાર:—મગનલાલ જગજીવનદાસ, [૧૦૪૬x૭૮.
શ્રી 'સરસ્વતી' છાપખાનું, ૩૫૬, મુંબઈ, નં. ૩.

દોહા.

સદા ધર્મ કરતે રહો, જબલગ ઘટમેં પ્રાણ ।

ધર્મ શાસ્ત્રમેં દશલિખે, ઝસકે ખાસ નિશાન ॥ ૧ ॥

જીવન મંત્ર—દોહરો.

આદર મળો કે ના મળો અમને કશી પરવા નથી,

ત્યમ ફલ મળો કે ના મળો તે જાણવા ઇચ્છા નથી;

કર્તવ્ય કરવા જન્મ આ દિનરાત તેમાં રત રહી,

ફળ મુક્ત થાવા વિશ્વથીકી કર્તવ્ય કરવું છે સહી. ૧

જીવન બાર માસ.

રાગ—દોહીયા મહિનાનો.

કારતકે કર સદ્ગુરૂની સેવાને પુરણ લાવી પ્રીત,

આણી ઉલટ ઉર લે પરમાણી નિર્ગુણ બ્રહ્મને નિત્ય;

નિર્ગુણ બ્રહ્મસો નિત્ય તે જાણે વિજ્ઞાનરૂપ ગુરૂદેવ વેખાણો;

આનંદ લાભ તો અધિકા લેવા કારતકે કર સદ્ગુરૂની

સેવા—પુરણ લાવી પ્રીત. ૧

માગશરે માંડ મનુષ્યા દેહ પામ્યો, આથડો કલ્પ અપાર;
અનેક વાર ફેરા બહુ ફરીયો ગણતા ન આવે પાર.

ગણતા ન આવે પાર શું કીધું, સાત સમુદ્ર સમ
પય પાન પીધું;

વિષય તૃણા તું તો યનવ વામ્યો, માગશરે માંડ
મનુષ્યા દેહ પામ્યો.

આથડો કલ્પ અપાર ૨

પોષે પરવરતીએ પરવશ કીધો ને વિસર્યો જ્ઞાન વિવેક,
નસીએ નેણાંને બાણે લઘ બાંધ્યો આળપં પાળી અનેક;
આળ પંપાળી અનેકમાં ડુલ્યો ધનધામ સુતજ્ઞેઈને કુલ્યો,
સમરસ તો તે સ્વપ્ને ન પીધો પોષે પ્રવર્તિએ પરવશ કીધો.

વિસર્યો જ્ઞાન વિવેક. ૩

મહા મહિને મન મોહ ધરીને મલપતો ચાલે મૂઢ,
 મોટમનો શીર માટે બીરાજ લાલચમાં અવરૂઢ;
 લાલચમાં અવરૂઢ તે જાણે લવસુખ માટે પુરમાં લુટાણે,
 કામાદિ નવ જાણ્યા અરિને મહા મહિને મન મોહ ધરીને-
 મલપતો ચાલે મૂઢ. ૪

ફાગણે જાણુ કુલ્યું કરમાશે ફાણબાંગુર તારો દેહ,
 વસમી વેળાએ સહ વેગળું રહેશે મળતાનો મેળો જહ;
 મળતાનો મેળો જહ અંતે જશે બહુત કમી ઠવીટ
 અંતે થાશે,
 ત્યાં તેમ થઈ અલપાશે ફાગણે જાણુ કુલ્યું કરમાશે.
 ફાણબાંગુર તારો દેહ. ૫

અધતર મહીને ચતુરાધ ચુક્યો ને લાગી માયા ઢેરી લેર,
 પાવસ જલમાં ડુબી ગયો ને ન જાણી પ્રેમની પેર;
 નજાણી પ્રેમની પેર ન ભાસે મૃગજળપીતાં તૃણા ન ત્રાસે,
 દુર જવું ને મુળથી થાક્યો અધતર મહીને ચતુરાધ ચુક્યો..
 લાગી માયા ઢેરી લેર. ૬

વૈશાક મહિને તું જોને વિચારી વિલસીત મીથ્યા
 વીલાસ,
 કહેવા માત્ર આયુષ માહે સ્વપ્ને સરવશ નાશ;
 સ્વપ્ને સરવશ નાશ ન સાચુ દ્રષ્ટને શ્રુતતે સર્વે કાચુ,
 અનુભવ વિના પીડ અપારી વૈશાક મહીને તું
 જોને વીચારી.
 વિલસીત મીથ્યા વીલાસ ૭

જેષ્ટ મહિને તેં તો જીગતિ ન જાણી લક્ષ ન લાધ્યો લેશ,
 મરકટ મુષ્ટીમાં વસ્તુ ન લાધી ને પામ્યો બંધન કલેશ.
 પામ્યો બંધન કલેશ નહીં વાણી કડી કાઢવાની
 કલ ન જાણી.

પરવશ દુષ્પની દીઠી એધાણી જેષ્ટ મહિને તેં તો
 જીગતિ ન જાણી. લક્ષ ન લાધ્યો લેશ ૮

અષાઠે થાયે આનંદએલી સંત સદા સુખધામ,
 સાચે ભાવે કરી શેવ નીરંતર નિશ્ચયે કરે નીષ્કામ;
 નિશ્ચયે કરે નીષ્કામ મલગલે પારસ પરસે લોહ રૂપટલે,
 પુન્યપાલ હોય જે આ ભવ પેલી અષાઠે થાયે આનંદ
 હેલી. સંત સદા સુખધામ. ૯

શ્રાવણે શોધ કરે થાય શાન્તી વેદાંતે શુદ્ધ વિવેક,
 આપ પીગલતાં અન્ય ન ભાસે આઘ અદ્વૈત હું એક;
 આઘ અદ્વૈત હું એક પ્રકાશે દ્વૈત પટંતરે ભૂમના નાસે,
 કૈવલ્ય પદની ભાસે ત્યાં કાન્તી શ્રાવણે શોધ કરે થાય.
 શાન્તી વેદાંતે શુદ્ધ વિવેક. ૧૦

ભાદરવે ભીન્ન ભૂમના ભાંગીને પ્રગટયો આનંદ ઓધ,
 પ્રજ્ઞાકાર થયું છે સરાયર આત્મસુખ અમોધ;
 આત્મસુખ અમોધ જ્યાં વાધ્યો સોહંબ્રહ્મ શબ્દત્યાં સાધ્યો,
 અનહદ તાન ધુન ત્યાં લાગી ભાદરવે ભીન્ન ભૂમણાભાંગી.
 પ્રગટયો આનંદ ઓધ. ૧૧

આસોએ સુખ અખીલ મળીને નીજનંદ નીરવાણ,
 જીવન મુક્ત દીસે જગતમાં પહોંચ્યો પરાપર જાણ;
 પહોંચ્યો પરાપર જાણ શું થયું નામને રૂપ કાંઈ
 કહેવા ન રહ્યું,
 જીવન જલ નદી સીંધુમાં ભળી આસોએ સુખ અખીલ
 મળી—નીજનંદ નીરવાણ. ૧૨.

અધિકે આશ પુરણ અંતરની સમજ મહા સુખ થાય,
 જ્ઞાતિ અવદીચ્ય ને ધામ બગડાણે વિપ્ર જીવન ગુણ ગાય;
 વિપ્ર જીવન ગુણ ગાય ગણીસે સૈંદા કહિએ સંવત
 ઓગણીસે,
 છોતેર વદી બીજ ચૈતરની અધિકે આશ પુરી અંતરની.
 સમજ મહાસુખ થાય. ૧૩

ઈતી બાર માસ સમાપ્ત.

જીવન પંખી.

પદ ૧.

જનુની જીવોરે ગોપીચંદની (અં રાગ.)

પંખીરે અમે પરલોકના ઉડી જવું અજાણજી
 પળમાં પહોંચીને પરલોકમાં પંખીને શાં પ્રયાણજી,
 પંખી-૧

પડ્યારે અમે મોહપાશમાં ધસ્યાએ ન ઉડાયજી,
 પાંખો બંધાઇ જતાં પછી કેમ કરીને કુદાયજી-પંખી ૨
 હોશં તરૂપર હીંચતાં કરતાં વળી કીલકીલાટજી,
 જંગલનું સુખ ઉડી જતાં આઠે પહેર ઉચાટજી-પંખી ૩
 પકડી જશે કાળ પારધી દેશે કરમના દંડજી,
 નરક વિષે વળી નાખશે પીડા આપવા પંડજી-પંખી ૪
 ભણકારા લાગે છે ભય તણા ઉડવાની ન આશજી,
 જીવન જપે જીગદીશને પળમાં તોડે ભવપાશજી-પંખી ૫

જીવન મુસાફર.

૫૬૨

અમેરે મુસાફર એકલાં જવું એકલાં જરૂરજી,
 પંથ જડે નહીં પાધરો દિસે જવાનું દુરજી. અમેરે ૧
 ધરરે રહ્યું અહિંથી દુર ધણું નહિ નજર નખાયજી,
 પાલક પણુ પરલોકમાં જેતાં તે ન જણાયજી. અમેરે. ૨
 મળશે મુસાફરી મારગે ઝાઝા વિષયના ઝુંડજી.
 પાંચ વિકારના પર્વતો ક્રોધરૂપી ઉના કુંડજી. અમેરે. ૩
 ભેળા લીધા નથી ભોમીયા સગાં કેરો ન સાથજી,
 અમેરે આવી પડયાં એકલાં હરિ ભોમીયા હાથજી. અ. ૪
 અમેરે અનાદિનાં એકલાં વસિએ એકલાં વાસજી,
 આવ્યાં એકલાં જવું એકલાં એમાં શાના ઉદાસજી.
 અમેરે. ૫

હરિનું ખ્હાનું લઇને હાથમાં ભક્તિરસમાં ભીંજાયજી,
 પરવાનો પકડીને પુણ્યનો ગુણ હરિતાણા ગાયજી. અ. ૬
 પહોંચશું પછી પરલોકમાં ભોગનો તજી-ભાવજી,
 જીવન રીઝવી જીગદીશને લેશું અવિચલ લાવજી. અ. ૭

જીવન ઉદાસી.

પદ ૩.

અમેરે ઉદાસી આ લોકથી વશીએ અમે વનવાસજી,
 મન ન ડગાવીએ મોહથી આઠે પહોર ઉદાસજી-અમેરે ૧
 લગની લાગીરે પરલોકની ઝંખના થાય ઝાઝીજી,
 અમેરે ઉદાસી અતિધણાં રજની દીવસ ન રાજીજી
 અમેરે. ૨

રાજી થઇએ કેવી રીતથી દેખીએ નહીં દેશીજી,
 પંચ વિકાર પુઠે પડયા દેહ પાછળ દેશીજી-અમેરે ૩
 માયા ન કરીએ આ મુલકની સમજી માયા ન સાચીજી,
 જાળવીએ નહીં જતનથી કાયા જાણીને કાચીજી અ. ૪
 લુખી માયા શી લગાડવી માયા સંકટ મનાયજી,
 કાયા પડી જશે કારમી જોતાં હંસ ઉડી જાયજી અ. ૫
 જોળખીએ ઘણી એકને લગની એકથી લાગીજી,
 જીવન જગદીશને જાણજે મુક્તિ આપશે માગીજી. અ. ૬

હાહરો.

આ તો દેહ અનિત્ય છે, નિત્ય નાથનું નામ;
 પ્રેમે જે જન અનુભવે, તેને જીવન કરે પ્રણામ.

કાઠિયાવાડ ઇલાકામાં બગડાણા મહુવાખંદરથી ઉત્તરમાં વીશ મૈલ દુર છે. જેની પાડોસમાં પહાડો તથા ચોર લુંટારાઓની વસ્તી છે. કાઠપણુ જત્રાણુ કે મુસાફર પાલીતાણાથી મહુવે જાય કે કુંડલેથી તલાજે જાય તો સદરહુ ગામે રાત્રીવાસો રહેવું પડે. પણ ગામમાં રહેવાની કાઠપણુ પ્રકારની સગવડ નહી હોવાની મેં નજરે જોઈ. તે ગામમાં ધરમશાળા થાય તો સાઈં એવો સંકલ્પ ધાર્યો છે. પાર પડવો પરમાત્મા આધિન છે.

એવું ધારી આ લઘુ પુસ્તક આપની સેવામાં મુકું છઉં. તેની કીમતપર લક્ષ નહી આપતાં યથા શક્તી આ પેટીની અંદર નાંખશે. તે એક ઘણું દાન ને સહસ્ર ઘણું પુન્ય છે.

આ પેટીમાં પાંચથી વધુ રૂપીયા નાખનારને
જુદી પહોંચ આપવામાં આવશે. ને એવા દાનેશ્વર
શ્રી પુરૂષોત્તમ આ ધર્મશાળામાં અનુક્રમે આરસપર
સોનેરી અક્ષરે અમર લેખ લખી મુકવામાં આવશે.

કોઈ દાનવીર પૂરૂષ સદરહુ ધર્મશાળાની અંદ-
રનો કોઈ પણ ભાગ જેવા કે ઓરડા ઓરડી વીગેરે
એકાદ કે વધુ ભાગ ખંધાવી આપશે તેને તે જગ્યાપર
તેમના અમર નામનો શીલાલેખ મુકવા દેવામાં
આવશે. એજ વિનંતિ. લા. જીવન રામજી જાની.

